

- (заочною) с международным участием: 18-19 июня 2013 г. / отв. ред. А. Ю. Нагорнова – Ульяновск: SIMJET, 2013. – 630 с. : обл. – С. 433-437.
3. Василенко В. А. Удосконалення культури професійного спілкування як чинник формування особистості правоохоронця / В. А. Василенко // Актуальні проблеми сучасної психології та педагогіки вищих навчальних закладів МВС України: матер. науково-практичн. конференції (Харків, 19 листопада 2010 року) / МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х.: ХНУВС, 2010. – С. 177-180.
 4. Василенко В. А. Мовна поведінка студентів і співробітників Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ (за результатами опитування) / В. А. Василенко // Актуальні проблеми сучасної психології та педагогіки вищих навчальних закладів МВС України: матер. «круглого столу» (Харків, 11 листопада 2011 року) / МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х.: ХНУВС, 2011. – С. 297-303.

Maryna Zasenko – *fifth-year student of Philology and Translation Institute,
National Technical University of Ukraine
"Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"*

THE LINGUISTIC «AUTHOR'S CODE» OF THE NOVELIST VIRGINIA WOOLF

Fiction text is a complex hierarchical system and a very encoded text. That is why, the author serves him as a sender that encodes his vision of the reality of the world. Accordingly, the recipient makes every effort to decode the information. Reaching this result he has to read text vertically and horizontally. Modernists are creators who had managed to show the objects without naming them directly. They provide us with the enjoyment of a gradual and slow guessing the nature of the phenomenon. So that, they enable the readers to decode the information itself on their own. The “code of the author” is not only the hidden implicit information, but also a big number of blogs, articles and comments made by modernists themselves, where information is presented explicitly.

To identify the “author's code” is not an easy process. To explore and identify the linguistic “author's code” a common reader should carefully find the articles, autobiography, essays, diaries, actually those sources where the author himself describes his work. Such information is called explicit. The implicit information is actually a metatext with its structure and stylistic features. So that, a reader has to carefully investigate the fiction story paying attention to

each detail hidden in the style of writing, structure, vocabulary, stylistic means and devices.

Exploring “A Writer’s Diary” by Virginia Woolf as a source of explicit information containing the whole lifestory and lead-in to the own works, and fiction literature including the novels “To the Lighthouse”, “Mrs. Dalloway” and the essay “The Mark on the Wall”, we gradually have reached the author’s code.

First of all, the ‘author’s code’ of Virginia Woolf is a constant struggle for women's meritoriousness and freedom, the superiority of memory and imagination as the main creators of “stream of consciousness”, the transience of life, the rejection of chronology and fragmentation of events. Secondly, the usage of a big number of visual (e.g. diamond-cut red eyes) and auditory (e.g. the tree outside the window taps very gently on the pane) imageries and metaphors in the texts makes a particular principal. The principle is «everything I see, hear, feel and smell from the fiction is transforming into things I recollect and think about». Finally, Virginia uses semicolon and unfinished short sentences that make an effect of doubtfulness of the author. It gives a great opportunity to the reader to continue a text, to make some things up, to play with own imagination and reminiscence.

Анна Олегівна Каймакова-Алдемір – студентка І курсу Медичного інституту Сумського державного університету
Науковий керівник: Людмила Миколаївна Яременко – старший викладач кафедри журналістики та філології Сумського державного університету

КОНЦЕПТ «РІДНИЙ КРАЙ» У ПОЕЗІЇ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА В. І. ДЗЮБИ

У сучасному дискурсі активно використовується поняття «концепт», закономірності функціонування якого вивчають мовознавці Ю. Степанов, Н. Арутюнова, Н. Рябцева, Б. Борухов, Р. Розіна, О. Кубрякова, С. Нікітіна, Т. Радзівська, А. Вежицька, В. Телія та ін. Окремо розглядається термін «поетичний концепт», якому відповідають дублетні назви «наскрізний образ», «постійний образ», «образна домінанта», «ключові слова». Дослідниця Л. Ставицька наголошує на двоїстій природі концепту – «...щодо його об’єктивно-пізнавальної характеристики. З одного боку, концепт є реальним: через денотат він є виразником реального світу, перебуває у часово-просторових відношеннях. З другого – концепт не належить до реальної дійсності, оскільки є проекцією ідеального, вічного. Він не просто відображає дійсність, а узагальнює її, розкриває в одиничному об’єкті суттєве, нетлінне» [1].